

N:o 181.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 maj 1907

— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående tiden för ikraftträdandet af tilläggsafgiften för brännvin, tillverkad af majs, m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 31.)

Till Konungen.

Jämlikt § 11 mom. 4 i nu gällande förordning angående villkoren för tillverkning af brännvin, hvilket moment tillkommit genom kungl. kungörelsen den 10 juli 1903 på grund af beslutet af nämnda års Riksdag, skall för brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då majs eller utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, tillverkaren påföras en särskild afgift af 5 öre för hvarje liter. Enligt samma kungörelse skola emellertid berörda föreskrift angående särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där användes, äfvensom det likaledes genom 1903 års kungörelse stadgade påbud, att malen spannmål må användas för brännvinstillverkning allenast under den särskilda kontroll, som af Eders Kungl. Maj:t föreskrifves, träda i kraft först från och med dag, som, efter det Riksdagen fattat beslut om upphäfvande af majstullen, af Eders Kungl. Maj:t kungöres.

Sedan Riksdagen numera beslutit nedsättning af tullsatsen för omalen majs till 1 krona 50 öre för 100 kilogram, hvilken tullsats skall träda i kraft den 1 januari 1908, har Riksdagen haft att undersöka,

huruvida någon förändring borde ifrågakomma af den nu stadgade tilläggsafgiften af 5 öre per liter för brännvin tillverkad af majs, hvilket afgiftsbelopp, såsom nyss erinrats, är afsedt för eventuell tullfrihet å omalen majs.

Ändamålet med den ifrågavarande tilläggsafgiften å majsbrännvin är att åt majsan anvisa dess rätta plats bland råämnena för brännvinstillverkningen, nämligen att utgöra en reserv, som tillgripes, först sedan de inhemska råprodukterna förbrukats. För vinnande af detta ändamål borde enligt verkställda beräkningar en tilläggsafgift af 3 öre per liter brännvin vara tillräcklig, därest vid bestämmandet af afgiftens belopp hänsyn behöfde tagas endast till tullnedsättningen. Jämväl andra förhållanden måste emellertid härvid komma till beaktande. Man får nämligen icke förbise, att tilläggsafgiften bör vara satt så hög, att den samma äfven vid inträffande mera afsevärda prisfall å världsmarknaden kan förhindra, att majs i betydligare mängd kommer i stället för potatis och andra inhemska råämnen till användning vid brännvinstillverkningen med därpå förorsakad nedtryckning af priserna å de inhemska råämnena. Och af tillgängliga officiella siffror framgår, att icke ens den nu gällande tullsatsen å majs är i berörda hänseende effektiv, utan att användningen af majs såsom råämne vid brännvinstillverkningen växlar i omfattning, därvid också följande tillgången på majs å världsmarknaden. Enligt kontroll- och justeringsbyråns berättelser hafva nämligen under de sista tio tillverkningsår, för hvilka afslutad statistik föreligger, följande kvantiteter majs användts såsom råämne vid brännvins- och pressjästillverkningen i riket:

År.	Kg.
1895—96	2,543,176
1896—97	3,690,005
1897—98	10,983,316
1898—99	30,674,236
1899—1900	31,792,472
1900—01	8,904,473
1901—02	6,877,014
1902—03	1,791,365
1903—04	3,624,037
1904—05	14,560,773

Härtill kommer, att enligt inhämtade upplysningar, den drank, som erhålles vid brännvinstillverkning efter inmäskning af majs, äger så betydligt högre fodervärde än potatisdrank, att en tilläggsafgift af

3 öre icke kan antagas hindra, att majsens kunde erhålla företräde framför inom landet frambragta råämnen.

På grund af de nu anförda förhållandena har Riksdagen beslutit att icke vidtaga någon förändring med afseende å den i gällande brännvinstillverkningsförordning redan stadgade särskilda afgift för brännvin tillverkad vid bränneri under tid, då majs eller utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning.

Då nedsättningen af tullen å omalen majs till 1 krona 50 öre skall träda i kraft den 1 januari 1908, böra gifvetvis bestämmelserna om nämnda särskilda afgift samt det därmed sammanhängande stadgandet, att malen spannmål må användas för brännvinstillverkning allenast under den särskilda kontroll, som af Eders Kungl. Maj:t föreskrives, också börja att tillämpas den 1 januari 1908.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:ts täcktes till allmän efter rättelse knngöra, att de i gällande förordning den 13 juli 1887 angående villkoren för tillverkning af brännvin meddelade föreskrifter angående särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där användes, samt angående användningen af malen spannmål skola träda i kraft den 1 januari 1908.

Stockholm den 24 maj 1907.

Med undersåtlig vörndnad.
